

EDITORIAL

Un nou mapa religiós a Catalunya

■ Catalunya és un país multicultural. Això no és ni una opinió, ni una queixa ni un desig: és la simple descripció de la realitat actual d'aquest país. Feta la constatació, el que hem de decidir entre tots -començant per les institucions, naturalment- és quines conseqüències té aquesta nova realitat en l'àmbit públic i què és el que cal modificar perquè el context social es mantingui dins d'uns nivells de convivència òptims.

En aquest sentit, el fet religiós té una importància extraordinària. Vivim en una societat molt secularitzada en què la religió catòlica ha passat en un període relativament curt de tenir rang d'oficial a l'Estat a formar part, estrictament, de l'àmbit privat. Però aquesta no és, necessàriament, la vivència religiosa de gran part de les persones que s'instal·len a Catalunya provinents no ja d'altres països, sinó d'altres continents. En moltes ocasions, aquestes confessions reclamen dels seus fidels un alt nivell d'impliació social, cosa que pot arribar a suposar que es posi en qüestió el model de separació estricta entre els afers públics i els religiosos.

Hi ha experiències en d'altres països de l'entorn occidental que indiquen que aquesta concepció religiosa pot generar alguns problemes de convivència que poden complicar-se molt. L'ensenyament i la sanitat, fonamentalment, són els àmbits en què és més fàcil que puguin entrar en col·lisió els preceptes religiosos i la praxi d'aquests serveis socials. És decisiu que les institucions tinguin una actitud de defensa ferma dels principis de la laïcitat de l'espai públic. Cal ser flexible en el que és accessori, però no es poden fer excepcions en allò que és essencial. Els menors han de seguir el currículum sense exempcions i qualsevol professional de la sanitat està perfectament capacitat per atendre un malalt.

Hem vist exemples que no són positius en diversos països europeus. Els responsables de la doctrina d'aquestes noves confessions (en aquesta societat, almenys) han d'assumir que el context polític i social és molt diferent del dels seus llocs d'origen. Això ha de quedar clar, de la mateixa manera que les autoritats han de garantir, escrupolosament, la llibertat de culte.

1. Pregària multireligiosa per la pau a Manresa 2. Festa del xai de la comunitat musulmana 3. Desfilada tibetana per Barcelona ■ CHRISTIAN FUNICELLI / XAVIER BERTRAL

Oberts 200 nous centres de culte no catòlics en tres anys

■ Les religions minoritàries disposen de 915 oratoris d'un total de 3.449 ■ Els locals que més augmenten són els de les Esglésies evangèliques per la immigració llatinoamericana

Carol Biosca
BARCELONA

"El pluralisme religiós de la societat catalana es consolida". Amb aquesta frase va resumir el sociòleg Joan Estruch, director de l'equip d'investigacions en sociologia de les religions de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), l'evolució del mapa de les religions a Catalunya en relació amb el 2004. El mapa mostra una radiografia amb 915 llocs de culte vinculats a comunitats no catòliques d'un total de 3.449, quasi 200

més que els que van comptabilitzar-se en la fotografia de fa tres anys.

El mapa, que ahir va presentar el conseller per a la Vicepresidència, Josep Lluís Carod-Rovira, acompanyat de la directora general d'Afers Religiosos, Montserrat Coll, i del mateix Estruch, incorpora, com a novetat en relació amb l'anterior, el nombre de temples catòlics, un total de 2.534 (osglésies, oratoris i parròquies), amb una gran implantació arreu del país.

Després de l'Església catòlica, el gruix de llocs de

culte, com ja va evidenciar el mapa del 2004, pertany a les Esglésies evangèliques, que han experimentat l'augment més important, ja que han passat de 341 centres a 458. En bona part això es deu a la immigració procedent de Llatinoamèrica, si bé el protestantisme és una confessió que a Catalunya "data de fa més de cent anys". Estruch va explicar que sota aquest paraigua s'apleguen una gran diversitat d'Esglésies, i les que més han crescut són les branques pentecostals.

Juntament amb aquests locals de culte, els que més han augmentat són els oratoris islàmics, que continuen "amb un creixement sostingut" a raó d'una desena de nous centres per any i arriben als 169 (entre centres sunnites, xiïtes i sufis).

Implantació per comarques

En tercer lloc en nombre, no en increment, se situen els salons del regne dels Testimonis de Jehovà, amb 147 centres i una implantació que gairebé arriba a totes les comarques. Amb tot, l'increment respecte al 2004,

La xifra

67%

de la població catalana es declara catòlica, però es desconeix quants d'aquests catòlics són practicants.

de set locals, és proporcionalment menor. Malgrat que els temples catòlics encara tenen una "aclaparadora majoria" a pràcticament tot el territori, en algunes de les comarques més

poblades les diferències s'escorcen. En un cas, el del Vallès Occidental, la suma de centres d'altres religions supera el nombre de centres catòlics: 103 enfront de 98. Al Barcelonès, hi ha 281 centres catòlics enfront de 264 de les altres religions, i al Baix Llobregat la relació és de 91 de catòlics per 80 d'altres confessions.

Estruch va indicar que aquest pluralisme religiós "evidé cada cop més visible" perquè "ha desaparegut l'antic règim de monopoli religiós", i va destacar el fet que s'insereix en un marc general marcat per una "notable absència de conflicte". Segons Carod, el mapa respon a la "voluntat inequívoca de normalització del fet religiós des del respecte a les confessions".

Altres religions amb un increment notable de llocs de culte en aquests tres anys són el budisme (de 28 a 42); l'hinduisme (de 16 a 30), i les esglésies ortodoxes, que passen de 8 a 18 locals a causa de la "diversificació territorial" de la població dels països de l'Est. ■

El govern treballa en una llei per regular aquests espais

Les claus
C. B.

■ Les llicències per a l'obertura de centres de culte depenen en l'actualitat dels ajuntaments, i són concedides en funció d'una "gran diversitat de criteris", va indicar ahir la directora general d'Afers Religiosos, Montserrat Coll. No hi ha

cap norma bàsica que reguli aquest tipus de centres.

■ El govern està treballant en una llei de centres de culte per omplir aquest buit legal, tenint en compte la proliferació d'espais vinculats a comunitats religioses. Una llei que, segons Carod-Rovira, haurà de garantir tant les condicions de segu-

Un imam a la festa islàmica del xai al Raval ■ PERE VIRGILI

retat, higiene i dignitat" dels llocs de culte en qüestió, com "el respecte a la convivència" de la gent que hi viu a prop i no forma part de la comunitat religiosa.

■ Coll va apuntar tres objectius més de la futura norma: garantir el dret a la llibertat religiosa, donar suport als alcaldes

que han de fer possible l'acompliment d'aquest dret davant les dificultats que puguin sorgir; i unificar els criteris d'actuació en tots els municipis. La responsable d'Afers Religiosos també va avançar que el procés d'elaboració de la norma "serà llarg" perquè hi han d'intervenir diversos departaments i les entitats municipals.

Distribució dels llocs de culte per comarques Dades de 31 de gener de 2007

Font: Equip d'investigacions de sociologia de la religió de la UAB

(Entre parèntesis, variació respecte al 2004)	Catòlics	Esglésies evangèliques	Islam	Testimonis de Jehovà	Budisme	Hinduisme	Esglésies ortodoxes	Església adventista	Esglésies dels Sants dels Darrers Dies	Bahaisme	Sikhisme	Taisme	Judaisme
Alt Camp	40	2 (0)	1 (+1)	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--
Alt Empordà	97	14 (+8)	11 (+4)	2 (0)	2 (+1)	--	--	--	--	--	--	--	--
Alt Penedès	68	2 (0)	4 (0)	2 (0)	--	1 (+1)	--	--	1 (0)	--	--	--	--
Alt Urgell	68	--	--	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Alta Ribagorça	8	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Anoia	63	6 (+1)	2 (0)	2 (0)	--	--	--	1 (0)	--	--	--	--	--
Bages	83	11 (+5)	3 (+1)	6 (0)	2 (+1)	1 (+1)	--	--	--	--	--	1 (+1)	--
Baix Camp	49	13 (+7)	3 (+1)	3 (0)	1 (0)	2 (0)	1 (+1)	1 (0)	--	1 (0)	--	--	--
Baix Ebre	66	1 (-1)	2 (0)	1 (+1)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--
Baix Empordà	79	7 (+4)	9 (0)	4 (0)	--	--	1 (+1)	--	--	--	--	--	--
Baix Llobregat	91	42 (+9)	19 (+4)	19 (0)	--	--	--	--	2 (+1)	--	--	--	--
Baix Penedès	30	5 (+4)	4 (+1)	2 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Barcelonès	281	144 (+21)	22 (+5)	32 (+4)	21 (+6)	15 (+4)	6 (-1)	6 (+2)	4 (0)	1 (0)	4 (-1)	5 (0)	4 (+2)
Berguedà	69	2 (0)	2 (0)	2 (+1)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Cerdanya	49	1 (+1)	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Conca de Barberà	42	--	--	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--
Garraf	19	7 (+2)	1 (0)	2 (0)	2 (+1)	--	--	--	--	0 (-1)	--	--	--
Garrotxa	57	3 (+1)	2 (0)	1 (0)	--	--	1 (+1)	--	--	--	1 (0)	--	--
Gironès	74	17 (+3)	8 (0)	1 (0)	1 (0)	1 (+1)	2 (+2)	1 (0)	1 (0)	1 (0)	--	--	--
La Noguera	90	5 (+2)	2 (+1)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
La Selva	49	6 (+3)	8 (+1)	4 (+1)	2 (0)	--	1 (+1)	--	--	--	--	--	--
Les Garrigues	24	2 (0)	1 (+1)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Maresme	81	19 (+2)	13 (+2)	10 (+1)	1 (+1)	1 (+1)	--	1 (+1)	1 (0)	--	--	--	--
Montsià	30	7 (+3)	5 (0)	3 (+1)	--	--	2 (+2)	--	--	--	--	--	--
Osona	89	11 (+2)	7 (+1)	5 (0)	1 (+1)	--	--	1 (+1)	--	--	--	--	--
Pallars Jussà	58	1 (+1)	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Pallars Sobirà	66	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Pla de l'Estany	45	1 (0)	2 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Pla d'Urgell	20	4 (+4)	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Priorat	32	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Ribera d'Ebre	36	1 (+1)	--	1 (0)	--	1 (+1)	--	--	--	--	--	--	--
Ripollès	32	1 (-1)	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Segarra	80	1 (+1)	3 (+1)	1 (0)	--	--	1 (0)	--	--	--	--	--	--
Segrià	70	15 (+3)	3 (+1)	3 (-1)	1 (0)	1 (+1)	1 (+1)	1 (0)	1 (0)	0 (-1)	--	--	--
Solsonès	46	--	1 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Tarragonès	55	15 (+5)	3 (0)	3 (-1)	2 (0)	1 (+1)	1 (+1)	--	1 (0)	1 (0)	--	--	--
Terra Alta	36	--	--	0 (-1)	--	--	1 (+1)	--	--	--	--	--	--
Urgell	48	2 (0)	2 (0)	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Vall d'Aran	30	--	--	1 (0)	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Vallès Occidental	98	62 (19)	10 (+3)	16 (-1)	1 (+1)	4 (+1)	--	2 (0)	2 (0)	6 (0)	--	--	--
Vallès Oriental	86	23 (+2)	12 (+3)	9 (+1)	2 (+1)	2 (+2)	--	2 (0)	1 (0)	--	1 (0)	--	--

Obren 193 llocs de culte a Catalunya en tres anys, la major part evangèlics

El nombre d'esglésies ortodoxes i centres hinduistes es dobla des del 2004

MÓNICA BERNABÉ / Barcelona

● En els últims tres anys s'han obert a Catalunya 193 llocs de culte nous, la major part (112) evangèlics, segons un estudi que la direcció general d'Afers Religiosos de la Generalitat va

presentar ahir. Proporcionalment, però, la confessió que ha obert més centres de reunió per als seus fidels des del 2004 ha estat l'Església ortodoxa, que ha passat de tenir vuit centres de culte a tenir-ne divuit. En els dos casos, la im-

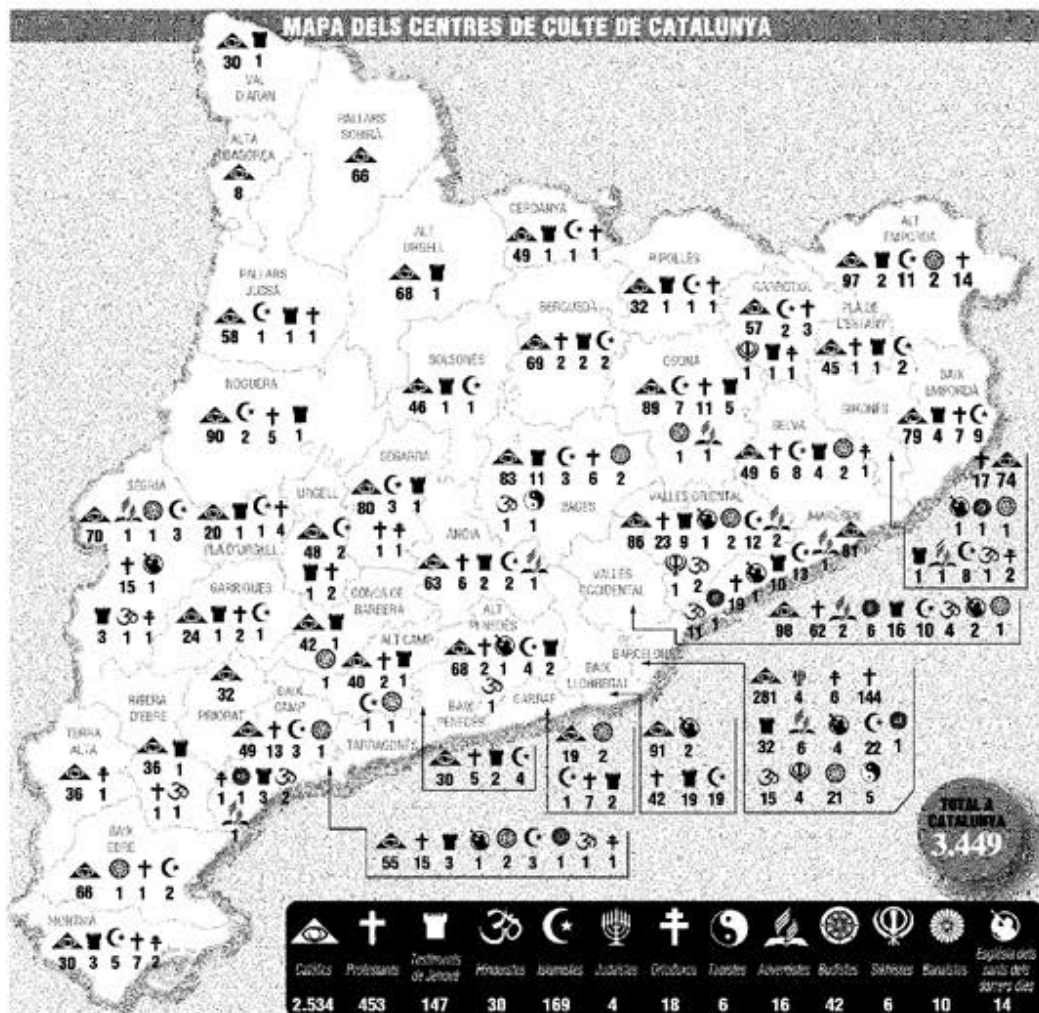
migració ha estat la principal causa de l'increment. En l'actualitat a Catalunya hi ha 3.449 llocs de culte i es professen tretze religions. Les més majoritàries en nombre de fidels continuen sent la catòlica i l'islam.

La direcció general d'Afers Religiosos de la Generalitat va presentar ahir el segon estudi estadístic sobre centres de culte religiosos a Catalunya. El primer el va fer el 2004, i va ser totalment pioner a l'Estat. El d'ahir torna a ser únic, ja que, a més, permet comparar l'evolució de cada confessió al llarg d'aquests últims tres anys i, per primera vegada, inclou els llocs de culte de totes les religions que es professen a Catalunya, inclosos els de l'Església catòlica (oratoris i parròquies), que el 2004 no es van comptabilitzar.

L'estudi —coordinat pel professor Joan Estruch i amb dades actualitzades el 31 de gener passat— destaca que a Catalunya hi ha 3.449 centres de culte, dels quals 2.534 són catòlics, i 915 d'altres dotze confessions. En només tres anys s'han obert 193 llocs de culte, amb «una absència notable de conflictes», va subratllar Estruch.

La major part dels nous centres són evangèlics (112) i s'han obert sobretot a les comarques del Barcelonès (21, de nous) i el Vallès Occidental (19). Així el protestantisme és la religió que disposa de més centres de culte a Catalunya (un total de 453), després de la catòlica, malgrat que continua pel darrere de l'islam en nombre de fidels. Segons dades facilitades ahir pel conseller de la vicepresidència de la Generalitat, Josep Lluís Carod-Rovira, a Catalunya hi ha 100.000 persones evangèliques davant de 250.000 de musulmanes. En canvi, d'oratoris islàmics n'hi ha 169, trenta més que fa tres anys, i es manté així un «creixement sostingut», segons va explicar ahir el professor Estruch, que va dir que des del 1995 s'obren a Catalunya una mitjana de deu mesquites l'any.

Proporcionalment, la confessió que ha guanyat més centres de culte en tres anys és l'Església ortodoxa, que ara ja en té di-

Normativa de control

● La directora general d'Afers Religiosos, Montserrat Coll, va reiterar ahir la voluntat de la Generalitat d'aprovar una llei que reguli l'obertura dels centres de culte religiosos amb l'objectiu sobretot d'unificar criteris ja que ara per ara els ajuntaments són els que concedeixen les llicències basant-se en paràmetres molt diversos, de vegades la normativa que regula els espectacles de pública concurrència, malgrat que «un centre religiós no té res a veure

amb un teatre», va dir Coll. Així mateix, la nova llei —que segons Coll, encara està força verda— també tindrà com a finalitat garantir la llibertat religiosa, donar suport als alcaldes en les seves decisions, i regular les condicions d'aquests recintes religiosos, com ara que estiguin insonoritzats i tinguin sortida d'emergència. El professor Estruch va admetre que alguns oratoris islàmics i centres evangèlics es troben en situació molt precària.

vuit, i el 2004 només disposava de vuit. Estruch va atribuir aquest creixement a la immigració de l'Europa de l'Est, però sobretot a la dispersió d'aquest col·lectiu pel territori català, ja que abans només hi havia esglésies ortodoxes al Bar-

celonès i la Segarra, i ara es poden trobar en comarques tan diverses com ara el Montsià, el Gironès i el Segrià. També a causa de la immigració ha crescut el nombre d'esglésies evangèliques, però en aquest cas per als estrangers

d'origen llatinoamericà. Dues de les confessions que també han augmentat considerablement el nombre dels llocs de reunió per als seus fidels, comparativament parlant amb l'any 2004, són el budisme i l'hinduisme. De centres de

culte budista ja n'hi ha 42 (i fa tres anys n'existien 28), i d'hinduistes 30, gairebé el doble que el 2004, que n'hi havia 16. En les dues religions, l'increment es deu a l'augment del nombre de fidels catalans i, concretament en el cas del budisme, al creixement dels seguidors dels anomenats Amics d'Amma, la guia espiritual coneguda per les seves abraçades.

La fe bahà'í és l'única confessió que ara disposa de menys llocs de culte a Catalunya que fa tres anys: n'ha tancat un. El professor Estruch ho va atribuir a una reestructuració organitzativa de la seva comunitat i no pas a una disminució del seu nombre de seguidors.